

1907-03-07

AFSENDER

Max Kiessling

MODTAGER

Anne Marie Carl-Nielsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Tysk

TRANSSKRIFTION

Wilmersdorf – Berlin
Motzstr. 51. am 12.3.07

Oversættelse:

Wilmersdorf – Berlin
Motzstr. 51, den 12. marts 2007

Kære fru,

det er en særlig anmodning, der får mig til at skrive til Dem netop i dag, og som jeg gerne vil rette til Dem.

I disse dage ankommer dr. Rüdin, medredaktør af Ploetz' arkiv for race- og samfundsbiologi, til København på et særligt mission. Han vil tillade sig at aflægge Dem og Deres ægtemand et besøg i nærmeste fremtid med min anbefaling. Jeg vil meget gerne bede Dem om at tage imod ham venligt og især støtte ham med yderligere anbefalinger.

Desværre havde jeg ved Deres sidste besøg her i B. endnu ikke tilladelse til at tale med Dem // om visse bestræbelser, som en kreds af mænd og kvinder har sat i værk. De har rod i racehygiejnen. Jeg vil ikke udbrede mig nærmere om det, fordi jeg håber, at De vil give dr. Rüdin lejlighed til at give Dem en udførlig redegørelse. Det er meget nemmere at gøre mundtligt. Kun så meget, at ud over dr. Ploetz og mig er Rüdin medvirkende til grundlæggelsen af hans racehygiejniske forening. Vi har i over et år i al stilhed og fortrolighed udarbejdet programmet og foreløbig kun indviet og vundet et lille antal udvalgte mennesker i Tyskland, Schweiz og Østrig. Nu skal den brede, internationale propaganda, der skal understøtte den interne udbygning, først og fremmest tage fat, // hvor det for os i første omgang er af største betydning at vinde en række af de bedste danskere og skandinaver for sagen. Til gennemførelsen af denne opgave sender vi nu dr. Rüdin mod nord. Dr. Ploetz selv vil rejse til Holland, England og Amerika, mens jeg personligt – i overensstemmelse med mine begrænsede kræfter – har forbeholdt mig Østrig, hvor især fru dr. Morawitz vil støtte mig.

Så meget om den generelle orientering; alle nærmere detaljer vil De høre fra Rüdin. Det ville glæde mig meget, hvis han kunne vinde Dem selv og Deres ægtemand for sagen.

Om mig selv er der ikke meget positivt at tilføje. Min neurastheni plager mig stadig voldsomt; den kan i bedste fald først overvindes om flere år. Men jeg samler mig // efter bedste evne og arbejder, idet jeg fører et helt tilbageslækket og så ensomt liv som muligt. Prof. Sieglin er håbløst syg og vil igen blive fuldt ud erstattet af mig. Vi er nu også blevet enige om, at jeg i løbet af årene skal færdiggøre alle hans påbegyndte og knap halvvejs

udførte arbejder. Den historiske geografi hviler nu helt og alene på mine skuldre.

Det hele kunne egentlig være meget godt, hvis fru dr. Morawitz ønskede at forene sit liv med mit. Hun holder meget af mig, men hendes hævninger og negative kræfter er for stærke til, at hun nogensinde kunne give efter for denne følelse og tage skridt, der går for vidt. Således lever og arbejder hun i Wien, og jeg sidder her – begge i bund og grund uendeligt ensomme. Jeg føler jo dybt og ofte med stille lykke, hvor meget bedre et ensomt, indadvendt og verdensfjernt liv er. Men tankerne på den anden gør det alligevel nogle gange bittert og fyldt med rastløs længsel. Men jeg vil tappert fortsætte ad min ensomme vej, ikke klage og arbejde. //

[nederst på første side:] Hvordan har De det? Har De det godt, arbejder De flittigt, og har De glæde? Åh, skriv da til mig en gang! De hjerteligste hilsener i trofasthed

Deres Max Kiessling.